01.08-19.08

DAVID ALEGRET

14.07.18 – 22 h
Auditori Espai Ter

T

FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ

festivaldetorroella.cat

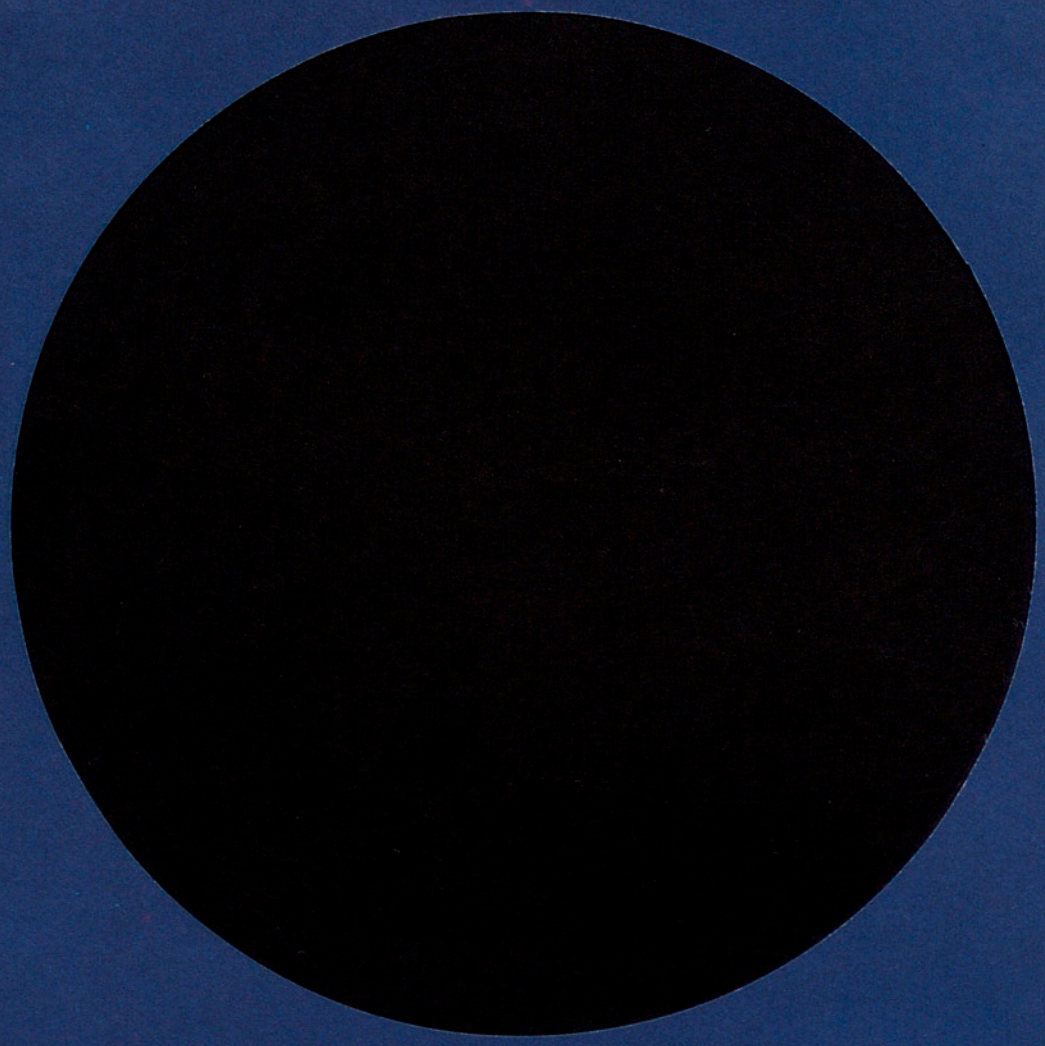

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella

DAVID ALEGRET

14.07.18 – 22 h
Auditori Espai Ter

Programa

I

Enric Morera (1865-1942) 8'

Tres *Cançons de carrer*

Clavell del balcó

Ai Marguerida

L'oreneta

Frederic Mompou (1893-1987) 4'

Damunt de tu només les flors

Albert Guinovart (n. 1962) 7'

T'estim

Retrats de Barcelona, núm. 1 (piano sol)

Eduard Toldrà (1895-1962) 12'

Canticel

Vinyes verdes vora el mar

Maig

Festeig

Cançó de grumet

II

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) 4'
«Il mio tesoro» de *Don Giovanni*

Ruggero Leoncavallo (1857-1919) 5'
Mattinata
«O Colombina» de *Pagliacci*

Pietro Mascagni (1863-1945) 5'
Intermezzo de *Cavalleria Rusticana* (piano sol)

Gaetano Donizetti (1797-1848) 4'
«Una furtiva lagrima» de *L'elisir d'amore*

Gioachino Rossini (1792-1868) 8'
Soirées musicales
I. La promessa
IX. La danza

David Alegret, tenor
Rubén Fernández Aguirre, piano

Cançó catalana i òpera italiana

La primera part del recital està dedicada a la cançó catalana. Comença amb tres de les sis *Cançons del carrer* d'Enric Morera, compostes el 1926 sobre poemes de Josep Maria de Sagarra. Són probablement les cançons més interpretades de Morera, i destaquen per la seva immediatesa, ja que donen als bonics poemes un acompanyament pianístic a la vegada refinat i directe, que capta immediatament l'oïda del públic.

Damunt de tu només les flors de Frederic Mompou és una de les cançons més cantades del repertori català. Forma part del cicle *Combat del somni* amb poemes de Josep Janés. Mompou la compongué el 1942 i des del primer moment es va convertir en un gran èxit.

Segueix una cançó d'Albert Guinovart, *T'estim*, del cicle *Tànit. Cançons de desig*, sobre poemes de Manuel Forcano, dedicat a la soprano Tànit Bono, que ella mateixa estrenà el 14 de maig de 2013 en un recital al Teatre Metropol de Tarragona, acompanyada pel compositor al piano. Són cançons amb l'habitual elegància i atractiu de la música del popular Albert Guinovart.

I la primera part s'acaba amb el gran nom de la cançó catalana, Eduard Toldrà, a qui molts considerem el Schubert català, no per la quantitat de cançons que compongué, evidentment, sinó per la seva qualitat. Escoltar cançons de Toldrà en la veu del tenor David Alegret és un dels gaudis més grans que un amant del cant pot desitjar. Són cinc cançons independents, de diferents poetes de renom: *Canticel* de Josep Carner, *Vinyes verdes vora el mar* de Josep Maria de Sagarra, *Maig* de Trinitat Catasús, *Festeig* de Joan Maragall i *Cançó de grumet* de Tomàs Garcés. En totes elles es fa palesa la identificació absoluta de Toldrà amb el poema, uns tractaments rítmic i harmònic molt rics i treballats sempre al servei de la melodia, que destaca per la seva gran adequació a la frase natural dels versos i, no menys important, pel seu caràcter indubtablement català.

En la segona part d'aquest recital canviem totalment d'univers sonor: passem al món de l'òpera, completat amb cançons italianes de concert. La primera peça, de Wolfgang Amadeus Mozart, és unaària de *Don Giovanni*, «Il mio tesoro», l'única que tenia el personatge de Don Ottavio quan el compositor acabà l'òpera a Praga el 28 d'octubre de 1787. Després n'hi va afegir una altra, «Dalla sua pace», igualment inspirada. El tresor al qual fa referència Don Ot-

Escoltar cançons de Toldrà en la veu de David Alegret és un gran gaudi per a un amant del cant

tavio és l'estimada, Donna Anna, a qui demana a les seves amigues que vagin a consolar.

«On no hi ets, falta la llum; on hi ets, neix l'amor». Així resumeix l'enamorat la seva salutació matinal a l'estimada en la cançó *Mattinata*, present en el repertori de tots els tenors: Ruggero Leoncavallo l'escrigué el 1904 per a Enrico Caruso qui, amb el compositor al piano, l'enregistrà l'abril de 1904 per a la companyia G&T, una de les primeres gravacions de la història. *O Colombina* és la serenata que canta Beppo en el seu personatge d'Arlequí a la seva Colombina (interpretada per Neda) en el segon acte de *Pagliacci*, l'òpera que immortalitzà Leoncavallo des de la seva estrena a la Scala de Milà el 1892. Tanca aquest petit grup el conegut *Intermezzo* de l'òpera *Cavalleria Rusticana* de Pietro Mascagni en una adaptació per a piano que intenta reproduir la rica orquestració de la partitura original, amb un paper preponderant de la corda; és una obra molt representativa de l'escola verista italiana.

Una furtiva lagrima, de Gaetano Donizetti, és possiblement la més famosa entre les seves àries operístiques per a tenor. La canta el personatge de Nemorino en l'octava escena del segon acte de l'òpera *L'elisir d'amore*, composta el 1832. Contràriament al que pot fer pensar el seu títol no es tracta d'unaària de dol sinó d'amor.

Finalment, Gioachino Rossini. Com és sabut, Rossini deixà la composició d'òperes quan era l'autor consentit de tots els teatres europeus. Retirat a París, a part d'un parell de peces religioses, durant els darrers quaranta anys de la seva vida només compongué les *Soirées musicales* (Vetllades musicals) i els *Péchés de vieillesse* (Pecats de vellesa). La primera de les *Soirées musicales* és precisament *La promessa*, una mena de barcarola composta sobre un text de Pietro Metastasio. *La danza*, amb un text de Carlo Pepoli, és la novena peça de la col·lecció i és una tarantel·la de caràcter típicament napolità. Escrita el 1835, ja des del primer moment tingué un gran èxit: motivà que Chopin compongués la seva *Tarantel·la* i que Liszt en fes una transcripció per a piano, que interpretava sovint.

Manuel Capdevila i Font

DAVID ALEGRET
tenor

Reconegut com especialista del repertori rossinià i mozartià, David Alegret ha cantat *Così fan tutte*, *Don Giovanni*, *Entführung aus dem Serail*, *La Cenerentola*, *Il Turco in Italia*, *Il Barbiere di Siviglia*, *L'Italiana in Algeri*, *Semiramide*, *Mosé in Egitto*, *Elisabetta regina d'Inghilterra* i *Il signor Bruschino*, a Viena, Zuric, Hamburg, Munic, Klagenfurt, La Monnaie de Brussel·les, Welsh National Opera de Cardiff, Hèlsinki, París, Montpeller, Luxemburg, Roma, Palerm, Trieste, Torí, Lisboa, Teatro Real de Madrid i Gran Teatre del Liceu de Barcelona; i als Festivals de Garsington, Pesaro i Pergolesi-Spontini de Jesi.

Al terreny de l'oratori, ha interpretat des de Monteverdi fins a Honnegger, passant per Bach, Händel, Mozart i Haydn, en auditoris com el Queen Elisabeth Hall de Londres, el Palau de la Música Catalana o el Musikverein i el Konzerthaus de Viena.

Ha estat dirigit per batutes com les de Fabio Biondi, Bruno Campanella, Giugliano Carella, Pablo Heras-Casado, Jesús López Cobos, Fabio Luisi, Marc Minkowski, Riccardo Muti, Víctor Pablo Pérez, David Parry, Josep Pons, Carlo Rizzi, Antoni Ros Marbà, Jordi Savall, Christoph Spering, Sebastian Weigle i Alberto Zedda.

Recents i futurs compromisos inclouen *Semiramide* a Marsella, *Der Rose Pilgerfahrt* de Schumann al Teatro Massimo de Catània, *Così fan tutte* a Granada, *Combatimento* de Monteverdi al Teatro Arriaga de Bilbao, *Rómeo et Juliette* al Liceu de Barcelona i al Teatro Calderón de Valladolid, o *Il Turco in Italia* al Teatro Campoamor d'Oviedo, entre d'altres.

David Alegret és un reconegut intèrpret de cançó culta catalana. El seu darrer disc, *Impressions de natura*, ha rebut crítiques excel·lents. Ha enregistrat, entre d'altres, *El Giravolt de Maig* de Toldrà amb Ros Marbà i l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya per Harmonia Mundi; *La Clementina* de Boccherini amb Pablo Heras per Música Antigua Aranjuez; i *Lo frate 'nnamorato* de Pergolesi amb Europa Galante i Fabio Biondi per Unitel Classica.

David Alegret va actuar per primera vegada al Festival de Torroella en l'edició de 2010

www.davidalegret.com
Twitter: @DavidAlegret

RUBÉN FERNÁNDEZ AGUIRRE
piano

Neix a Barakaldo (Biscaia), l'any 1974. Realitza els seus estudis superiors de piano a Vitòria amb Albert Nieto i de correpetició (música de cambra i acompanyament de cantants) a Viena amb David Lutz i Fank Fanning. Posteriorment, perfecciona els seus estudis a Munic (Alemanya) i rep els consells de Félix Lavilla, Miguel Zanetti i Wolfgang Rieger.

Repertorista en cursos i classes magistrals d'Ileana Cotrubas, Jaume Aragall, Renata Scotto, Simon Estes, Licia Albanese , Antonieta Stella, Ana Luisa Chova, Enrique Viana o Emilio Sagi. Ha estat pianista del concurs Operalia 2006 i mestre correpetidor al Teatro Real de Madrid, Palau de la Música de València i el Teatro de la Maestranza de Sevilla.

Pianista habitual de cantants com Carlos Álvarez, Ainhoa Arteta, Ismael Jordi, Nancy-Fabiola Herrera, María Bayo, Jose Manuel Zapata, Elena de la Merced, Celso Albelo, Ruth Rosique, Josep Miquel Ramón, Marina Rodríguez Cusí, David Menéndez, Isabel Monar, José Antonio López o Cristina Faus, entre d'altres. També ha actuat, entre d'altres, amb Mariella Devia, Cristina Gallardo-Domâs, Leontina Vaduva, Isabel Rey i els ballarins Ángel Corella i Igor Yebra.

Actua als festivals de Granada, Peralada, Santander, Canàries, Quinzena Musical Donostiarra, Schubertiada de Villabertan..., així com a la majoria dels escenaris espanyols i alguns dels més importants d'Europa (Musikverein de Viena, Festival Rossini de Pesaro, Teatro de La Monnaie de Brusselles, Slovenská Televízia de Bratislava), Estats Units (Carnegie Hall de Nova York), Orient Mitjà (Damasc) i Àfrica (Algèria). És pianista resident dels festivals Todo Lírica de Santiago de Compostel·la i de Medina del Campo (Valladolid), i professor de repertori vocal dels cursos d'estiu Isaac Albéniz de Camprodon (Girona) i de la Universitat del País Basc a Bilbao.

Ha estrenat obres dels compositors Antón García-Abril (*Siete Canciones de Amor, Canciones del Recuerdo* i *Dos Cantares a la vida*) i Miquel Ortega (*Tríptico de Papasseit*).

Rubén Fernández Aguirre va actuar per primera vegada al Festival de Torroella en l'edició de 2015

www.rubenfernadezaguirre.com

Textos

Enric Morera (1865-1942)

Clavell del balcó

Text: Josep Maria de Sagarra

Clavell florit que rius des del balcó;
si n'ets de bell, clavell, si n'ets de fals!
El teu perfum és com una presó,
on fas que hi senti tots els mals.

Ai, clavell florit, boca sanguejant,
quan passarà la gelosa nit,
quan vindràs, alosa, cantant,
a dur el repòs al pit?

A la vida que plora,
malmesa princesa,
no diguis no,
clavell del balcó!

Una setmana fa que penso en tu,
oh, si pogués portar-te allí on jo sé,
on no ens vingués a enverinar ningú,
clavell florit del meu carrer.

I poc a poquet, afinant el pas,
no sentirem ni el neguit ni el fred,
ben lligats el teu i el meu braç
amb un lligam estret,

si al fadrí que clavaves
l'espina, fadrina,
no deies no,
clavell del balcó.

Ai, Marguerida

Text: Josep Maria de Sagarra

Ai, Marguerida,
et tinc clavada al cor;
passes eixerida,
ull blavenc i trena d'or,
quan la dolça tarda mor
i al repòs convida.
Ai, Marguerida,
et tinc clavada al cor.

Vas saltant enjogassada;
el somriure i la mirada
dónes als homes que et guaiten passar.
I jo em sento el pit
tot engelosit
perquè a mi sol no em goses mirar,
sols a mi em tens avorrit!

Ai, Marguerida,
què hi dus al pensament?
Quin so de mentida
Com si fossis un mal vent,
m'has desfet la vida.
Ai, Marguerida,
què hi dus al pensament!

Des del dia que et vaig veure,
res del món em pot distreure,
no hi ha ni joia ni calma per a mi;
tot és un desmai, un neguit i un ai!
Punxa d'amor, rosa del camí,
no t'hagués conegut mai!

L'oreneta

Text: Josep Maria de Sagarra

L'oreneta diu: –Jo me'n vaig molt lluny–
No la sents piular des del teu finestró,
Frisosament?
No la sents, amor, quan fineix l'estiu?

Però tornarà com torna cada any,
les ales esteses, la nina eixerida.
Però no has plorat quan l'has vist partir;
pel camí del vent,
l'ha seguit cel enllà ta mirada
i li has dit amb un sospir:
-Oreneta, adéu!

Però jo me'n vaig i no torno més,
porto el teu esguard com una estrella al pit,
calladament,
me'n vaig a poc a poc, el bastó a la mà.

Deixava el portal com cada matí;
si els rostres em guaiten, no res endevinen
Però he plorat tant quan ningú m'ha vist
i he dit amb l'esguard
encarat a la teva finestra:
-Ai, adéu! Fins a la mort,
ai, amor, adéu!

Frederic Mompou (1893-1987)

Damunt de tu, només les flors

Text: Josep Janés (1913-1959)

Damunt de tu, només les flors.
Eren com una ofrena blanca:
la llum que daven al teu cos
mai més seria de la branca;

tota una vida de perfum
amb el seu bes t'era donada.
Tu resplendies de la llum
per l'esguard clos atresorada.

Si hagués pogut ésser sospir
de flor! Donar-me, com un llir,
a tu, perquè la meva vida
s'anés marcint sobre el teu pit.
I no saber mai més la nit
que al teu costat fóra esvaïda.

Albert Guinovart (n. 1962)

T'estim

Text: Manuel Forcano (n. 1968)

T'estim,
t'estim com els ocells a les cireres:
fins als pinyols.
T'estim com el vent a les banderes,
com els gira-sols, la llum.
T'estim.

T'estim,
com l'afluent que desemboca al riu.
Com la brúixola que sap el rumb,
com l'excursionista que somriu
en fer el cim.

Eduard Toldrà (1895-1962)

Canticel

Text: Josep Carner (1884-1970)

Per una vela en el mar blau
daria un ceptre;
per una vela en el mar blau
ceptre i palau.

Per l'ala lleu d'una virtut
mon goig daria
i el tros que em resta, mig romput,
de joventut.

Per una flor de romaní
L'amor daria;
per una flor de romaní
l'amor doní.

Vinyes verdes vora el mar

Text: Josep Maria de Sagarra

Vinyes verdes vora el mar,
ara que el vent no remuga,
us feu més verdes i encar
teniu la fulla poruga,
vinyes verdes vora el mar.

Vinyes verdes, dolç repòs
vora la vela que passa;
cap al mar vincleu el cos
sense decantar-vos massa,
vinyes verdes, dolç repòs.

Vinyes que dieu adéu
al llagut i a la gavina,
i al fi serrellet de neu
que ara neix i que ara fina...
Vinyes que dieu adéu!
Vinyes verdes del meu cor...

Dins del cep s'adorm la tarda,
raïm negre, pàmpol d'or
aigua, penyal i basarda.
Vinyes verdes del meu cor....

Vinyes verdes vora el mar,
verdes a punta de dia,
verd suau de cap el tard....
Feu-nos sempre companyia,
vinyes verdes vora el mar!

Maig

Text: Trinitat Catasús (1887-1940)

Terra qui floreix,
mar qui s'encanta.
Suavíssim bleix
de vida triomfanta.
Pluges cristal·lines,
aigües reflexant
tendrors infantines
que riuen brillant.
Claretat sonora,
núvol que s'hi perd,
aura que eixamora
la tendror del verd.
Bordoneig suau
d'abelles. Profunda,
silenciosa pau
d'una hora fecunda.
Món rejovenit,
amor qui hi esclata
deliciós oblit
de les nits de plata,
quan el pleniluni
de maig, silenciós,
de qualque infortuni
sembla dir a les flors.

Festeig

Text: Joan Maragall (1860-1911)

Sota les estrelles, d'espatlles al mar,
una galta humida, fresca de serena,
una galta suau i plena
és ben dolça de besar.

Entre dos silencis, bes silenciós,

com vares deixar-nos tremolant tots dos
dins la nit quieta, amb deixos ardents
de la migdiada i dels terrals vents.

El reberes silenciosa.
Mos llavis, dolços encar,
te van preguntâ una cosa
i tu no vas contestar.

Què vaig preguntar-te?... Sols recordo el bes
i que sentia la plena mar alta
Tu, tota caiguda, semblaves malalta...
Oh, no hi tornaré mai més!

Prô la flonja galta ruixada amb serena,
sota de ma boca, d'espatlles al mar;
prô la xafegosa nit d'agost serena,
ai, com la podré oblidar?

Cançó de grumet

Text: Tomàs Garcés (1901-1993)

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem hissat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens dû romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor,
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.
Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.
Quin goig, cremant sobre els pals,

el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor,
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
Adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.
Si el vent xiula entre les cordes,
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera,
amorós, un llavi fi.
Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor,
ni barco sense bandera».

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

«Il mio tesoro»

Ària de Don Ottavio, acte II, escena II, de l'òpera *Don Giovanni*, 1787
Llibret de Lorenzo da Ponte (1749-1838)

Il mio tesoro intanto
Andate a consolar,
E del bel ciglio i pianto
Cercate di asciugar.

Ditele che i soui torti
A vindicar io vado;
Che sol di stragi e morti
Nunzio vogl'io tornar.

El meu tresor

Mentrestant el meu tresor
aneu a consolar,
i el plor de les belles pestanyes
intenteu eixugar.

Digueu-li que la seva desgràcia
vaig a venjar;
que només tornaré
portaveu de sang i morts.

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)

Mattinata

Text: Ruggero Leoncavallo

L'aurora di bianco vestita
Già l'uscio dischiude al gran sol;
Di gia' con le rose sue dita
Carezza de' fiori lo stuol!

Commosso da un fremito arcano
Intorno il creato già par;
E tu non ti desti, ed invano
Mi sto qui dolente a cantar.

Meti anche tu la veste bianca
E schiudi l'uscio al tuo cantor!
Ove non sei la luce manca;
Ove tu sei nasce l'amor.

Albada

L'aurora vestida de blanc
li obre la porta al gran sol;
des d'ara, rosats, els seus dits
acaronen la multitud de flors!

Commoguda per un calfred secret
apareix ja al voltant la creació;
i tu no et despertes, i endebades
em quedo aquí, desconsolat, a cantar.

Posa't també el vestit blanc
i obre la porta al teu cantor!
on no hi ets, falta la llum,
on hi ets, neix l'amor.

«O Colombina»

Ària de Beppo, acte II, de l'òpera *Pagliacci*, 1892
Llibret de Ruggero Leoncavallo

O Colombina, il tenero fido Arlecchin
è a te vicin!
Di te chiamando, e sospirando aspetta
il poverin!
La tua faccetta mostrami, ch'io vo' baciar
senza tardar.
La tua boccuccia. Amor mi cruccia!
Amor mi cruccia e mi sta a tormentar!
Ah! e mi sta a tormentar!
O Colombina, schiudimi il finestrin,
che a te vicin
di te chiamando,
e sospirando
è il povero Arlecchin!
A te vicin è Arlecchin!

Oh Colombina!

Oh Colombina, el tendre i fidel Arlequí
és a prop teu!
Cridant-te i sospirant t'espera
el pobre!
Mostra'm la teva careta, la vull besar
sense tardar.
La teva boqueta. L'amor m'afligeix!
L'amor m'afligeix i m'està turmentant!
Ah, m'està turmentant!
Oh Colombina, obre la finestra
a qui és a prop teu,
cridant-te
i sospirant
és el pobre Arlequí!
A prop teu és Arlequí!

Gaetano Donizetti (1797-1848)

«Una furtiva lagrima»

Ària de Nemorino, acte II, escena VIII, de l'òpera *L'elisir d'amore*, 1832)
Llibret de Felice Romani (1788-1865)

Una furtiva lagrima
negli occhi suoi spuntò,
quelle festose giovani
invidiar sembró.
Che più cercando io vo?

M'ama, sì, m'ama, lo vedo, lo vedo!
Un solo istante i palpiti
del suo bel cor sentir!
I miei sospir confondere
per poco ai suoi sospir!
I palpiti, i palpiti sentir,
confondere i miei coi suoi sospir!

Una furtiva llàgrima

Una furtiva llàgrima
brollà en els ulls,
a aquelles alegres joves
semblà envejar.
Què més estic buscant?

M'estima, sí, m'estima, ho veig, ho veig!
Sentir un sol instant
els batecs del seu bell cor!
Confondre per poc
els meus sospirs amb els seus!
Sentir els batecs, els batecs,
confondre els meus sospirs amb els seus!

Cielo, si può morir...
Di più non chiedo, non chiedo.
Ah! Cielo, si può, si può morir...!
Di più non chiedo, non chiedo.
Si può morir...
Si può morir d'amor!

Cels, es pot morir...
No demano més.
Ah! Cels, es pot, es pot morir...!
No demano més.
Es pot morir...
Es pot morir d'amor!

Gioachino Rossini (1792-1868)

La promessa

De *Soirées musicales*, núm. 1
Text: Pietro Metastasio (1698-1782)

Ch'io mai vi possa lasciar d'amare,
No, nol credete, pupìlle care,
Ne men per gioco v'inganneró.

Voi foste e siete le mie faville,
E voi sarete, care pupille,
Il mio bel foco finch'io vivrò.

La promesa

Que mai pugui deixar d'estimar-vos,
no, no ho creieu, ulls estimats,
ni tan sols per joc us enganyaria.

Vosaltres fóreu i sou les meves espurnes,
i vosaltres sereu, estimats ulls,
el meu bell foc mentre viuré.

La danza

De *Soirées musicales*, núm. 8
Text: Carlo Pepoli (1796-1881)

Già la luna è in mezzo al mare,
mamma mia si salterà!
L'ora è bella per danzare
chi è in amor non mancherà,
Già la luna è in mezzo al mare,
mamma mia si salterà

Presto in danza a tondo a tondo,
donne mie venite quà,
un garzon bello e giocondo
a ciascuna toccherà,
finchè in ciel brilla una stella
e la luna splenderà,
il più bello con la più bella
tutta notte danzerà.

La dansa

La lluna és ja al mig del mar
oh, mare meva, es ballarà!
L'hora és bella per ballar
no hi faltarà l'enamorat.
La lluna és ja al mig del mar
oh, mare meva, es ballarà!

A punt per ballar en cercle,
dones meves, veniu cap aquí,
un xicot bell i alegre
hi haurà per a cadascuna,
mentre al cel brilli una estrella
i llueixi la lluna,
l més bell amb la més bella
ballarà tota la nit.

Mamma mia, mamma mia,
già la luna è in mezzo al mare,
mamma mia, mamma mia,
mamma mia si salterà

Salta, salta, gira, gira,
ogni coppia a cerchio va;
già s'avanza, si ritira
e all'assalto tornerà!

Serra, serra colla bionda,
colla bruna và quà e là,
colla rossa và a seconda
colla smorta fermo stà.
Viva il ballo a tondo a tondo
sono un Re, sono un Bascià,
è il più bel piacer del mondo,
la più cara voluttà.

Mamma mia, mamma mia,
già la luna è in mezzo al mare,
mamma mia, mamma mia,
mamma mia si salterà

Mare meva, mare meva,
la lluna és ja al mig del mar,
mare meva, mare meva,
oh, mare meva, es ballarà!

Salta, salta, gira, gira,
cada parella es recerca;
tant es va endavant, com endarrere,
i l'escomesa tornarà!

Prem, prem aquella rossa,
porta la bruna ací i allà,
aquella pèl-roja és la segona,
sigues ferm amb l'esblanqueïda.
Visca el ball en cercle!
Sóc un rei, sóc un paixà,
el plaer més bell del món,
la volença més estimada!

Mare meva, mare meva,
la lluna és ja al mig del mar,
mare meva, mare meva,
oh, mare meva, es ballarà!

Traduccions:
Manuel Capdevila i Font

Propers concerts

ACCADEMIA BIZANTINA

Delphine Galou, contralt
Ottavio Dantone, director

Dimecres 01.08.18—22 h
Auditori Espai Ter

G. L. GREGORI:
- *Concerto Grosso en Re major núm. 2, Op. II*
A. STRADELLA:
- *Et egressus est*
A. CORELLI:
- *Concerto Grosso en Re menor, Op. VI, núm. 4*
C. MONTEVERDI:
- *Ego flos campi*
- *Jubilet tota civica*
N. A. PORPORA:
- *In Procella sine stella*
F. GEMINIANI:
- *Concerto Grosso en Mi menor, Op. III, núm. 3*
N. JOMMELLI:
- «Prigionier che fa ritorno» de l'oratori *Betúlia Liberata*
A. VIVALDI:
- «Agitata infido flatu», de l'oratori *Juditha Triumphans*

Preus: A: 48€ / B: 36€

LINA TUR & ENRICO ONOFRI

Dijous 02.08.18—20 h
Fundació Vila Casas

B. BARTÓK:
- *44 duos per a dos violins, BB, 104*

Preu: 15€

DUNEDIN CONSORT

John Butt, direcció

Dissabte 04.08.18—22 h
Auditori Espai Ter

J. S. BACH:
- *Suite orquestral núm. 2 en Si menor, BWV 1067*
- Motet *Singet dem Herrn, BWV 225*
- *Concert de Brandenburg núm. 4 en Sol major, BWV 1049*
- *Magnificat en Mi bemoll major, BWV 243a*

Preus: A: 55€ / B: 42€

Organitza

Amb el suport de

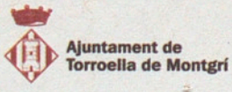

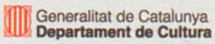

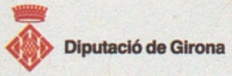

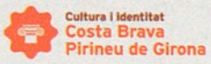

Amb el copatrocini de

Vehicle oficial

Amb la col·laboració de

Mitjants comunicació oficials

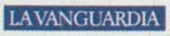

Servei llibreria Espai Ter

Productes oficials

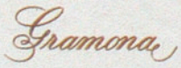

Servei de Restauració Espai Ter

El Festival és membre de

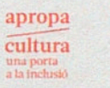

2018 Any del Patrimoni i Turisme Cultural

DECLARAT FESTIVAL D'ALT INTERÈS CULTURAL, GENERALITAT DE CATALUNYA

1992. Premi Nacional de Música al promotor

Sempre tenim un preferit. O dos.

Vehicle oficial Festival Torroella de Montgrí i Jazz l'Estartit.

Tots sabem quina és la nostra cançó, a quin lloc tornaríem una vegada i una altra i quin va ser l'amor de la nostra vida. Però si pensem en el SUV dels SUV, no pensem en un sinó en dos, i els dos són Volkswagen.

T-Roc 1.0 TSI 85 kW: consum mitjà (l/100 km) de 5,1; emissió de CO_2 (g/km) de 116.
Tiguan 2.0 TDI 85 kW: consum mitjà (l/100 km) de 4,2; emissió de CO_2 (g/km) de 123.
Models visualitzats: Nou T- Roc Sport i Tiguan Sport amb equipament opcional.

Volkswagen

Autopodium

www.autopodiumvolkswagen.com

Ctra. Sta. Coloma de Farners, 59
Tel. 972 241 211
17005 Girona

Ctra. Roses, 4
Tel. 972 671 211
17600 Figueres

Ctra. Girona, 203
Tel. 972 320 058
17220 Sant Feliu de Guíxols

Av. Catalunya, 4
Tel. 972 307 810
17253 Mont-Ras (Palafrugell)

Ctra. Sant Joan de les Abadesses, 86
Tel. 972 266 221
17800 Olot

Ctra. de Blanes, 100
Tel. 972 349 060
17310 Lloret de Mar